

Europa s'entrega a la dreta

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 8.06.09

L'Europa de la crisi econòmica s'entrega a la dreta perquè la faci sortir de la recessió, una dreta que, paradoxalment, està aplicant majoritàriament polítiques keynesianes i socialdemòcrates. El reforç de la dreta es produeix en països on ja governa, com França o Itàlia, mentre que obté el triomf on està a l'oposició, com Espanya o la Gran Bretanya. En aquests últims països, no obstant, la política contra la crisi econòmica seguirà allunyada dels plantejaments neoliberals perquè la continuaran aplicant els governs socialistes que ja estan en el poder.

Avís a Zapatero

A Espanya, la victòria del Partit Popular és incontestable. Guanya en vots, superant al PSOE en mig milió, i en escons, a l'obtenir-ne 23, encara que en treu un menys dels que tenia perquè Espanya perd quatre diputats mentre no s'aprovi el Tractat de Lisboa. El resultat és un seriós avís per a José Luis Rodríguez Zapatero, que, al no comptar amb estabilitat parlamentària, es veurà assetjat per un Partit Popular que ja llegeix els resultats com una antesala del canvi que es va iniciar a Galícia i que hauria de culminar en les pròximes eleccions generals.

Per a aquesta cita, no obstant, encara falten tres anys i la derrota del PSOE no és tan espectacular com els dirigents del PP valoraven ahir a la nit. A 3,7 punts del PP, el PSOE perd una mica menys de set punts en relació amb les últimes legislatives i quatre si es compara amb les europees del 2004. En escons, la distància entre els dos partits és de dos escons a favor del Partit Popular mentre que abans era d'un

d'avantatge per al PSOE. Amb la crisi en el seu moment àlgid, tampoc és per tirar coets.

Zapatero, però, hauria d'oblidar la seva pretensió de governar amb aquella improvisació que tant practica, ara amb els uns, ara amb els altres, i aplicar-se en la tasca de buscar aliats estables.

Ascens de CiU

A Catalunya, la dada més destacada, a més a més de l'abstenció, és l'ascens de CiU, que puja cinc punts en relació amb les anteriors europees, en què, això sí, va obtenir un pèssim resultat. El PSC torna a ser el primer partit, però acusa el gir a la dreta general i l'abstenció, amb un descens de més de 6,5 punts.

Iniciativa per Catalunya manté l'escó que els sondejos posaven en perill i el mateix fa Esquerra Republicana de Catalunya, malgrat que les dues forces polítiques disminueixen el seu percentatge de vots.

Poca participació

L'altíssima abstenció que anunciaven les enquestes es va confirmar, tant a Catalunya (62,5%) com a tot Espanya (54%), és a dir, en cap cas no va arribar a acudir a les urnes ni la meitat dels possibles votants. Com sempre, els líders polítics van oblidar aquesta dada demolidora quan es van fer públics els resultats, i el PP o CiU ni tan sols la van tenir en compte al fer extrapolacions de cara a pròximes i més decisives eleccions generals o autonòmiques.

En cada elecció, i especialment a Catalunya, que sempre vota menys en tot tipus de consultes. els polítics prometen reflexionar sobre l'allunyament del ciutadà de les urnes, però immediatament s'obliden del que tan solemnement semblava preocupar-los.

¿Vot de càstig?

Les eleccions europees trenquen en alguns dels grans països la tradicional funció que se'ls adjudica de vot de càstig a qui governa. Ha estat així a Espanya o a la Gran Bretanya, però no a França ni a Itàlia, on els electors han castigat més aviat les divisions de l'oposició. Tampoc ha passat això a Alemanya, on Angela Merkel, que governa en coalició amb els socialdemòcrates, ha estat la triomfadora malgrat perdre vots.

Encara que l'esquerra resisteix en alguns petits estats, la composició final del Parlament Europeu reflectirà el clar gir a la dreta dels principals països, que són els que hi aporten més diputats. La dreta disposarà de més d'un centenar d'escons d'avantatge sobre els socialistes i tindrà la principal responsabilitat per fer sortir Europa de la crisi.